

**MOZGÁSKORLÁTOZOTTAK EGYESÜLETEINEK
ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE**

www.meosz.hu

1032 Budapest, San Marco u. 76.

Telefon: (1)388-5529; (1)388-2387; (1)388-2388

E-mail: *meosz01@invitel.hu*

Bankszámla szám: 11703006-20034962

Adószám: 19002732-2-41.

A járványos gyermekbénulás áldozatainak egy része ma is köztünk él

Bár a járványos gyermekbénulás hazánkban már a múlté, a polio vírus történelmének lezárásáról csak akkor beszélhetünk, ha a járvány túlélői számára egy egész életen át tartó rehabilitációt, szociális és egészségügyi szolgáltatásokat biztosítunk – mondta el Földesi Erzsébet, a MEOSZ alelnöke azon a mai sajtótájékoztatón, amelyet a Polio Világnap alkalmából szervezett a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége és a Magyar Polio Alapítvány.

A sajtótájékoztatón Dr. Takács Mária virológus, az Országos Epidemiológiai Központ főosztályvezetője elmondta: a betegséget a világ nagyobbik részén az 1959-ben bevezetett védőoltásnak köszönhetően mára már sikerült felszámolni, a vírus azonban még nem tűnt el teljesen, ezért az oltási rend betartásával folyamatosan védekezni kell ellene. A szakember kiemelte: Magyarországon előlt vírust tartalmazó vakcinával oltanak, ami teljesen biztonságos. A betegség bizonyos országokban (Pakisztán, Afganisztán, néhány afrikai ország), ahol nem tudnak beoltani minden gyermeket, még mindig jelen van. A polio vírust az idén nyáron Izraelben is kimutatták szennyvízben, de a magas oltási lefedettségnek köszönhetően megbetegedést nem tudott okozni – tette hozzá.

Magyarországon 1959-ig mintegy 16 ezren estek áldozatul a járványnak. A kéz-, láb- és légzésbénulást okozó betegség miatt sokan kerekesszékbe kerültek, a legsúlyosabb betegek vastüdőben éltek le az életüket. A túlélők száma több ezerre tehető, többségük ma 53 és 62 év között van, aktív életet élt és él, dolgozott, gyermekeket nevelt, sokszor erőn felül teljesítve. Sokuknak most a betegség lezajlása után 30-40 évvel jelentkező, hirtelen állapotromlást okozó post-polio szindrómával is meg kell küzdenie. A gyermekbénuláson átesett betegeknek speciális egészségügyi és rehabilitációs ellátásra van szükségük, de ezt a jelenlegi ellátórendszer nem tudja megfelelő módon biztosítani. Bár közel harminc év szünet után az ezredfordulón Hévízen megindult a rehabilitációjuk, és a MEOSZ Heine-Medin szekciójának sikerült elérnie, hogy a fővárosi Egyesített Szent László és Szent István Kórház rehabilitációs centruma is fogadja őket, az országos kapacitásokat még mindig bővíteni kellene. A legsúlyosabb állapotú, önellátásra képtelen gyermekbénultak intézményi gondozása sincs megfelelően megoldva, szükség lenne speciális lakóotthonokra. A képzési programot is bővíteni kéne, mert az egyetemeken és főiskolákon a gyermekbénulás csak érintőlegesen szerepel a tananyagban és ezért az egészségügyi szakemberek tudása sokszor hiányos. Az alelnök a sajtótájékoztatón hangsúlyozta: mindezek megoldásához szükség van a mindenkori kormányok elkötelezettségére, egy stratégia megalkotására és végrehajtására, amelyhez a betegségben érintettek felajánlják a segítségüket.

A Kresz Géza Mentőmúzeumban megtartott sajtótájékoztatót követően a résztvevők megtekintették azokat a ma már nem használatos vastüdőket, amelyek egykor életben tartották a gyermekbénulásban szenvedő kis betegeket.

További információ: Földesi Erzsébet MEOSZ alelnök (30/982-8705)

Budapest, 2013. október 25.

Gábor Imola
(06-30/466-1559)
sajtófőnök
MEOSZ